„RESTAUROVÁNÍ DŘEVĚNÉ SOCHY PANNY MARIE RŮŽENCOVÉ S JEŽÍŠKEM V OBCI SPÁLOV“

Předmětem restaurovaní byla dřevěná polychromovaná socha Panny Marie Růžencové s Ježíškem.

Díky nejnovějšímu restaurátorskému průzkumu se ale podařilo zjistit, že ikonograficky tuto sochu v minulosti pozměnili tak, aby se zřejmě vešla do skleněného tubusu, v kterém byla určitý čas vystavena. Exponována ruka Panny Marie byla pootočena na hrubém šroubu v zápěstí tak, aby tato ruka nebyla tou, která drží žezlo ale ta, která drží v spuštěné ruce růženec, co z ní dělá ikonograficky jiné pojetí celku: Růžencová Panna Maria s Ježíškem na zrestaurovanou sochu Maria Ausiliatrice (Panna Marie pomocnice křesťanů).

Jednotlivé plochy dřevný hmoty byli původně natupo zalepeny klihovým lepidlem, přičemž byly zpevněny ještě kolmo skrz kulatý váleček. Novodobé sekundární úpravy sochy se svým přístupem zřejmě snažili stabilizovat a při navrátit uměleckohistorickou hodnotu. Absence dřevní hmoty této sochy byla doplněna lípovým dřevem, které bylo ve finální korekci barevně sjednoceno s okolitým dochovaným koloritem sochy. Celková dřevní hmota sochy byla zkonsolidována i fungicidně ošetřena.

Sekundární modelace i absentující prvky byli doplněny tak, aby bylo striktně dodrženo schéma a koncipování neogotické modelace jako i u jiných součástí této sochy, které byli svým tvarem a řemeslným zpracováním nedostatečné a neodborné. Spodní nepohledová část sochy Panny Marie byla vyztužena tzv. dubovým opaskem který byl ještě propojen klínováním s následným slepením s vodě-disperzním lepidlem. Tento opasek tak plně nahrazuje předešlé neodborné odebírání hmoty, které svou tézi ubírala víc a víc degradované hmoty čím se socha stávala méně stabilní a neautentickou.

Segmentové ukončení hlavy Panny Marie nasvědčovalo dalšímu bloku sochařské časti pro korunku, kterou sochař zřejmě vytvářel z jiného bloku dřeva, která byla neoddělitelní součástí této sochy. Vrchní části hlavy byla zakomponována do novodobého doplňku neogotické korunky Panny Marie. Z ikonografického hlediska si ve vyobrazení malého Ježíška rozporují dva totožné symboly – dvě žehnající ruky. Ježíškova levá ruka je zřejmě novodobým doplňkem který byl doplněn bez hlubšího významu. Správně je tomu u Ježíškové pravé ruky, která žehná a v druhé (levé) ruce drží symbolicky zeměkouli čemu je pendantem žezlo v Mariině pravici. V této sochařské kompozici se tak střetá jeden nadčasový motiv v Matce spolu vykupitelce a pomocnici křesťanů s její synem který podpírá ve svojí levici symbolicky zeměkouli s křížkem. Novým restaurátorským doplňkem je i Mariino žezlo které umocňuje a doplní symboliku panovnických insignií jako jsou: panovnické jablko (v našem případě zeměkoule a žezlo). Barevná úprava této sochy je realizovaná tak, aby byla zachována původní barvitost.

Citlivým restaurátorským přístupem se nám podařila zachránit umělecká i duchovní podstata tohoto výjimečného díla, a tak následně veřejnosti představit restaurované sochařské dílo z odhadovaného období roků 1850–1899.

Restaurování provedl Mgr.art. Stanislav Klúčik. Cena díla byla 350.259Kč.

Projekt byl podpořen dotací Ministerstva zemědělství ve v

MINISTERSTVO ZEMĚDĚLSTVÍ